

میزان رای ملت است.

انس باولی / شماره ۴۰ / ویژه نامه ی انتخابات شماره اول /
 بهار ۱۳۹۲ (حماسه سیاسی و حماسه اقتصادی) / گروه فرهنگی یاران خمینی ره

لبخند تکنوکرات ها / نقاط قوت منهای نقاط ضعف /
 ویژگی های رئیس جمهور / تکنوکرات کیست؟

رهنمود

ویژگی های رئیس جمهور

بیانات در حرم مطهر رضوی ۹۲/۱/۱

ما در سلسله ی دولتهائی که پشت سر هم می آیند، باید رو به پیشرفت باشیم، رو به تعالی و تکامل باشیم، تدریجاً بهترینهای خودمان را بفرستیم؛ هر کسی می آید، پایینند به انقلاب، پایینند به ارزشها، پایینند به منافع ملی، پایینند به نظام اسلامی، پایینند به عقل جمعی، پایینند به تدبیر باشد. اینجوری باید این کشور را اداره کرد.

نقاط قوت منهای نقاط ضعف!

این را همه بدانند که آنچه ما برای رئیس جمهور آینده نیاز داریم، عبارت است از امتیازاتی که امروز وجود دارد، منهای ضعفهائی که وجود دارد. این را همه توجه کنند؛ رئیس جمهور هر دوره ای باید امتیازات کسبی و ممکن الحصول رئیس جمهور قبلی را داشته باشد، ضعفهای او را نداشته باشد. هر کسی بالاخره نقاط قوتی دارد و نقاط ضعفی دارد. رؤسای جمهور - چه رئیس جمهور امروز، چه رئیس جمهور فردا - نقاط قوتی دارند و نقاط ضعفی هم دارند. همه ی ما همین جوریم؛ نقاط قوتی داریم، نقاط ضعفی داریم. آن چیزهائی که امروز برای دولت و برای رئیس جمهور نقاط قوت محسوب میشود، اینها باید در رئیس جمهور بعدی وجود داشته باشد، اینها را باید در خود تأمین کند؛ آن چیزهائی که امروز نقاط ضعف شناخته میشود - که ممکن است شما بگوئید، من بگویم، دیگری بگوید - این نقاط ضعف را باید از خود دور کند.

بیانات در حرم مطهر رضوی ۹۲/۱/۱

بیانات در دیدار اعضای هیئت دولت ۷۲/۶/۲

جو حزب الهی را غالب کنید!

عرض من این است که در محیط وزارتخانه، آن جو حزب الهی را غالب کنید. با همان بار معنایی که کلمه «حزب الهی» دارد. باید آدمهای متدین بر سر نوشت تشکیلات حاکم باشند... آنهایی که تعیین کننده اند، راه را مشخص می کنند و بخصوص، در سطوح بالای مدیریت و نیز کارشناسیهایی که خط دهنده هستند، باید افرادی باشند با روحیه انقلابی و اسلامی عمیق. این، آن اساس کار است که اگر شد، به اعتقاد بنده تمام هدفهایی که شما برای خودتان مشخص کرده اید و در برنامه هایتان آورده اید و در سخنرانیها و بیاناتتان اظهار کرده اید، تحقق می پذیرد.

لبخند تکنوکرات ها

اقتصاد ما دچار این اشکال است که وابسته ی به نفت است. ما باید اقتصاد خودمان را از نفت جدا کنیم؛ دولت های ما در برنامه های اساسی خودشان این را بگنجانند. من هفده هجده سال قبل به دولتی که در آن زمان سر کار بود و به مسئولان گفتم کاری کنید که ما هر وقت اراده کردیم، بتوانیم در چاههای نفت را ببندیم. آقایان به قول خودشان «تکنوکرات» لبخند انکار زدند که مگر میشود؟! بله، میشود.

بیانات در حرم مطهر رضوی ۹۲/۱/۱

ریس جمهور آینده چگونه باید باشد؟

ایام، ایام خاصی است؛ ایامی که عنقریب همه چیز رنگ و بوی دیگری می گیرد. بعضی رنگ نفاق می گیرند و بعضی دیگر از روی احساس وظیفه وارد میدان علمداری لشکر امام زمان (عج) می شوند؛ بعضی به خاطر دنیای دیکران آخرت خود را چه ارزان می فروشند. بعضی دم از حقوق احقاق نشده ی امت روح الله می زنند؛ در حالی که خیال می کنند مردم سابقه ایشان در حقوق فروشی ملت به اجانب را فراموش کرده اند. بعضی برای آمدن به مشورت با مادرشان متوسل می شوند و بعضی ... خدا رحمت کند امام! که گفתי جمهوری اسلامی و نه چیز دیگر. جمهوریت، همان صفتی که علی رغم گذشت سی سال از گردن نهادن به آن، متأسفانه هنوز هم گاهی با ترس به آن می نگریم. ترسی که برخی تاریخ فکرنه به ذهن مردم رسوخ داده اند. همان تاریک فکرنه که هر جا حرف از حضور گسترده ی مردم بوده است به ایشان خیانت کرده و سال ۸۸ برای مهار جمهوریت به نفع اقلیت، اوج رسوایی خود را در توهین به اکثریت، تنفر از رای مردم و کمک خواستن از قدرت های خارجی نشان دادند.

در این ایام هم مثل همیشه گوش امت روح الله به دهان نایب امامش بوده؛ که با بیان شاخص های اصلی رئیس جمهور، باز هم پای کار همیشگی انقلاب یعنی جمهوریت را به رخ دشمنان می کشاند. اما این بار امام خامنه ای (مدظله) در بیانات روز اول فروردین، «دارا بودن امتیازاتی که امروز وجود دارد، منهای ضعف ها» را شاخص اختصاصی رئیس جمهور منتخب بعدی دانستند. هر چند نقاط قوت و وضعی که امروز وجود دارد، ما حاصل تلاش و یا کم کاری تمام دولت های گذشته و سیر تدریجی انقلاب اسلامی می باشد؛ اما تاکید ایشان بر این که «رئیس جمهور هر دوره ای باید امتیازات کسبی و ممکن الحصول رئیس جمهور قبلی را داشته باشد، ضعفهای او را نداشته باشد.» برای تحلیل، کار را کمی آسان تر و جهت گیری را مشخص تر می کند. چرا که واجدین شرایط رای دادن در هر برهه، عمدتاً به جریان شناسی ادوار اسبق بر خلاف دوران کنونی واقف نبوده و برنامه های وی را از نزدیک لمس نکرده اند.

پس در یک جمله، رئیس جمهور آینده باید امتیازات دولت و رئیس جمهور فعلی را دارا و نقاط ضعف او را نداشته باشد. به عبارت بهتر مجموعه ی نقاط قوت این دولت را می توان دولت معیار دانست؛ دولتی که تمام رئیس جمهورهای آینده باید خود را با شاخص های مثبت آن تطبیق دهند. برای تبیین این رهنمود، ابتدا باید این نقاط قوت و ضعف از نگاه خود ایشان شناخته شود و در مرحله ی بعد با توجه به این شاخص، کاندیداهای احتمالی را ارزیابی نمود. سخنان ایشان طی ۸ سال گذشته در مورد دولت حاکی از آن است که از سال ۸۵ سیر تعاریف ایشان از رویکرد انقلابی و آرمان خواهانه دولت - البته با ضریب بسیار بیشتری نسبت به دولت های گذشته - شروع شده و در انتها این روند به کندی گراییده و حتی در مواردی، تاکید ایشان بر حفظ اتحاد و پای بندی به قانون بسیار پر رنگ تر به چشم میخورد.

از همین جا برداشت می گردد که رویکرد کلی دولت صحیح و مورد تایید ایشان بوده است و از هیچ کاندیدایی پذیرفته نیست که بخواهد سکان این کشتی را صدوهشتاد درجه چرخانده و به رویکرد قبل از سال ۸۴ بازگشت کند.

اگر چه گروه ها و دستجات سیاسی، خود را برای تاثیرگذاری بر این رخداد بزرگ آماده می کنند اما رقابت کلی در این انتخابات ذیل دو گفتمان پیشرفت و ارتجاع تعریف می شود. گفتمان ارتجاع را کسانی راهبری می کنند که این روزها صراحتاً از اشتباه بودن مسیر عزت مندی که انقلاب اسلامی در این سال ها طی نموده، سخن می رانند و تنها راه برون رفت از مشکلات پیش رو را اعتراف ملت به خطا بودن این راه و بازگشت به روش های پیش از ۸ سال گذشته می دانند. در مقابل گفتمان پیشرفت را نیز خود رهبر معظم انقلاب (مدظله) راهبری می کنند که با توجه به دستاوردهای بزرگ ملت ایران پس از ۳۴ تیر ۸۴ خواستار رفع نواقص، تکمیل و ادامه حرکت رو به جلوی ملت در این مسیر بوده و حتی ایستایی در این حرکت را پرتاب شدن به عقب می دانند.

برای ورود به شاخص گزینی از بیانات رهبر معظم نیز باید دانست که منویات ایشان در سخنانشان تجلی می یابد و این طور نیست که نظرات مهم خود را در گوش عده ای بگویند که همیشه خود را بصیرتر از مردم دانسته و تحلیل هایی مبتنی بر این کدها ارائه می دهند. سیستم کد آوردی از نظرات پنهان رهبری همواره مورد تقبیح امت بصیر و خود ایشان بوده و هست؛ و بارها نیز اشتباهات این سیستم و اختلاف آن با نظر امام و مردم اثبات شده است؛ که نمونه واضح آن را در انتخابات سال ۸۴ شاهد بودیم.

اما در این مجال هدف اصلی ارائه ی شاخص های مورد نظر دولت معیار بوده و نه تحلیل عملکرد دولت نهم و دهم؛ که خود فرصتی جداگانه می طلبد. لذا باید ابتدا به شاخص های مهم و مثبت پرداخته شود که برخی از آن ها به شرح زیر می باشند:

۱. شاخص عدالت طلبی

عدالت محوری، ایجاد موج ضد ارزش کردن اشرافی گری، کم کردن فاصله با طبقه ضعیف، اجتناب از ریخت و پاش و اسراف، مبارزه با مفاسد، جلوگیری از ویژه خواری، جلوگیری از تعدی و تجاوز به حقوق مظلومان، اهتمام به سفرهای استانی، رسیدگی به مناطق محروم و مناطق دور دست، ساده زیستی، طرح تحول اقتصادی و هدف مندی یارانه ها، صندوق مهر امام رضان (ع)، عدالت در ارائه تسهیلات بانکی، سهام عدالت.

۲. شاخص کار و تلاش مخلصانه

کمر بسته به خدمت، وسط میدان و صحنه، به میدان آوردن تمام توان خود، تصمیم قاطع بر خدمت خستگی ناپذیر به مردم، کار کردن با همه وجود، حرکت به سمت کارهای لازم برای کشور با شتاب و با حرکت سریع و بدون از دست دادن فرصت.

۳. شاخص ایستادگی قاطع در مقابل طمع ورزی و سلطه بیگانگان و دفاع از حقوق ملی

استحکام و مناعت و قوت بیان و قوت مواضع در تریبون های جهانی، زبان طلبکاری، عزت و اقتدار معنوی و ملی در سیاست خارجی، دفاع از حقوق ملی، روحیه ی تهاجم در مقابله با زورگویان بین المللی، استکبار ستیزی، اعاده ی عزت ملی، عدم انفعال در مقابل زیاده خواهی استکبار.

۴. شاخص اصولگرایی

ایمان و اتکاء به خدای پابندی به دبلیستگی های امام، متکی به اصول و اداره با مدیریت تفکر اصولی اسلام (اصولگرا)، پایبندی به ارزش های اسلام و انقلاب، پرتنگ کردن هدف های بلند انقلاب.

ادامه در صفحه آخر...

السابقون

یادش غالباً با من است ...

اواخر فروردین ۷۲ بود؛ پیکرش بر دوش مردم در مقابل حوزه هنری تشییع می شد... خودرو حامل رهبر انقلاب در خیابان سمیه ایستاد. علی رغم مسائل امنیتی، آقا برای ادای احترام به شهید از ماشین پیاده شدند، کنار پیکر سرباز خودشان ایستادند و زیر لب زمزمه کردند: «إنا لله و إنا إليه راجعون». بعد در جستجوی خانواده شهید، نگاهی به اطراف انداختند اما به خاطر ازدحام مردم نتوانستند از نزدیک خانواده را ببینند. پس از پایان مراسم آقا گفتند: «از طرف بنده به خانواده ی شهید تسلیت بگویید؛ گرچه من خودم هم در این مصیبت داغدار هستم». بعد آرام و بی صدا در حالی که چشم به تابوتش دوخته بودند، به راه افتادند. خیابان سمیه هنوز صدای گام های آهسته ی رهبر را به دنبال پیکر سربازش در ذهن دارد...

چندی بعد، آقا در صفحه ی اول قرآنی که آن را به خانواده ی شهید هدیه کردند، این عبارت را به دست خط خود نوشتند: "به یاد شهید عزیز، سید شهیدان اهل قلم، آقای سیدمرتضی آوینی که یادش غالباً با من است..."

۵. شاخص اعتقاد به مردم، عقیده واقعی به مشارکت مردم رفتن میان مردم و حرف را بی واسطه شنیدن، روحیه تواضع در مقابل مردم، از جنس مردم بودن، شناخت عظمت مردم، دلبسته به منافع و خواسته‌های مردمی.

نقاط ضعف دولت

نقاط ضعف معمولاً در صحنه ی عمل ظاهر می گردد که با توجه به کم سابقه گی اجرایی اکثریت کاندیداها در حدود اجرایی ریاست جمهوری - که در نوع خود و در ادبیات حضرت آقا، نقطه ضعفی اساسی برای احساس تکلیف کنندگان به حساب می آید- شاید از این راه، شاخص ویژه ای برای تحلیل ایشان به دست نیاید.

اما نقاط ضعفی نیز بر دولت مترتب بوده است که کاندیداها در عرصه های مختلف باید در رفع آن کوشا بوده و هم اصلی را بر تقویت شاخص های ذکر شده بگذرانند. نقاط ضعفی همچون عدم اهتمام جدی به مسائل فرهنگی، عدم تکیه به عقل جمعی و مشورت با نخبگان، ضعف در مدیریت های اقتصادی، حاشیه سازی، کم توجهی به قانون، اختلاف افکنی و عدم وحدت با سایر دستگاه ها و نهادهای انتساب های خاص، ناهماهنگی موردی با سیاست های کلی نظام، عزل و نصب های بدون مصلحت، خانه نشینی (۱۱ روزه و ... ، اما به دلیل اینکه مشی رهبری بیان نقاط ضعف در مجامع عمومی نبوده است و همچنین گفتن نقاط ضعف در رسانه ها شاید به مصلحت کشور نباشد و از طرفی گفتن همین نقاط قوت برای انتخاب حداقلی کفایت می کند لذا به تفصیل به بیان این مسائل نمی پردازیم. البته این نقاط ضعف و برخی اتفاقات اخیر نباید باعث شود که آن همه نقاط امید که جریان اصیل مردمی در سال های ۸۴ و ۸۸ با توجه به آن به دولت رای بالایی دادند؛ نادیده گرفته شود. باید بین گفتمان اصلاح پیروز در سال ۸۴ با برخی رفتارهای فعلی تفاوت قائل شد. بدانیم که الحق و الانصاف تحلیل گرانی که نقاط ضعف را بسیار بیشتر از نقاط مثبت ارزیابی می کنند، علاوه بر بی انصافی، در این بحبوحه ی انتخابات، ناخواسته در حال کمک به جریان ارتجاع نیز می باشند.

امید به آن که همچون همیشه در کنار جریان امت ولایت پذیر، به دنبال گزینه ی اصلاح بوده و تکلیف مدارانه و نه نتیجه محور، این حق بزرگ خود را با نیت خالص انجام داده و با خلق حماسه ای سیاسی، موجبات خرسندی امام زمان (عج) را به ارمغان آوریم.

والله عالم
لا مؤثر فی الوجود الا الله
والسلام

انس با ولی

شماره ۴۰

ویژه نامه انتخابات
شماره اول

گروه فرهنگی یاران خمینی

تکنوکرات کیست؟

گفتاری پیرامون شناخت تکنوکراسی

تکنوکراسی را در لغت فن سالاری معنا کرده اند که عبارت است از یک سری نهضت فکری در آمریکا و سپس فرانسه در مقطعی از دوران. شالوده این تفکر را میتوان در هدف قرار دادن تکنولوژی و پیشرفت آن به جای دیگر اهداف (ارزش های الهی و انسانی مثل عدالت و خداجویی) خلاصه کرد. تکنوکرات ها کسانی هستند که فن و تکنولوژی را برتر از هر چیزی حتی مذهب می دانند و فن سالاری را برتر از هر اصلی می شمارند و معتقدند صنعت و تکنولوژی بالاتر و مهمتر از هر اصلی است و فن سالاران مستحق حکومتند. مثالی جزیی به فهم بهتر موضوع کمک می کند: سوال یک تکنوکرات از طراح یک کارخانه میزان کمک آن به تولید کشور است بی آنکه توجه داشته باشد این کارخانه چه اثراتی بر شهرنشینی، فاصله طبقاتی، آلودگی هوا، مصرف گرایی و... دارد.

مهمترین تجلی این طرز تفکر در سطوح بالا، انتخاب همکاران توسط فرد تکنوکرات است او در انتخاب مشاوران و معاونان خود به میزان تخصص آنها توجه دارد و از کنار تعهد آنها به مسائل ارزشی میگذرد.

نهایت این تفکر به این می انجامد که با پیشرفت دانش و فن، عقائد سیاسی و مذهبی اشخاص در پشت علم و تخصص آنها نادیده گرفته می شود و در پایان مانند بسیاری از کشورهای پیشرفته بدون توجه به عقائد سیاسی و خصوصیات طبقاتی، متخصصان بی تعهد، حساس ترین و مهمترین کارها را به دست خود می گیرند. و در نتیجه کشورشان را بدون توجه به ارزش های فطری خداجویی، عدالت خواهی، ساده زیستی، مبارزه با اسراف، طرفداری از قناعت به یک جامعه مصرف گرا، تجمل طلب و ثروت اندوز تبدیل کرده اند.

تفکر ملت ما که مطابق با اندیشه توحیدیت طبعاً اجازه نمی دهد تکنولوژی و صنعت بر رأس همه امور باشد بلکه خدا را بالاترین پیش فرض خود می داند، ضمن اینکه تکنولوژی را در ضمن آن و از لوازم تحقق آن می شمارد و به آن بی اعتنا نیست. به عبارت دیگر، در یک نظام دینی افرادی که مسئولیت ها را برعهده می گیرند باید هم دارای «تعهد» و هم دارای «تخصص» باشند و فقدان هر یک از این مولفه ها برای یک مقام مسئول؛ به مثابه نقیصی بزرگ محسوب می شود.

رهبر انقلاب مسئولین دوران سازندگی را اینگونه از هرگونه گرایش به تفکر تکنوکرات ها بر حذر می دارد:

«کسانی با اختیاراتی در مجموعه هایی هستند و گاهی می بینید در صراط و راه دیگری حرکت می کنند. اولیین ثمری که ثمر تلخی خواهد بود، این است که کار این مدیر را لنگ می گذارند. بعد هم، البته کشور ضرر می بیند؛ اهداف ضرر می بیند؛ مردم ضرر می بینند در محیط وزارتخانه، باید کسانی را آورد که به این راه و هدف از بن دندان معتقد باشند. این، شرط اول است. برای خاطر این که، اگر از بن دندان معتقد نباشد، اگر توانایی و کاردانی هم داشته باشد، آن توانایی و کاردانی، در خدمت راهی که شما دارید برایش تلاش می کنید، به کار نخواهد افتاد... معنی ندارد که ما بگوییم تعهد یا تخصص؟ هم تعهد، هم تخصص.»

(۳ شهریور ۷۲)

ایشان به مسئولین دوران اصلاحات نیز غیر مستقیم این مهم را گوشزد می کنند:

در گزینش کسانی که در صحنه ی سیاسی کشور بناسنت فعالیت کنند، باید حواسمان جمع باشد. هر یک از اشخاص و شخصیت ها و مسؤولانی که در رأس یک مجموعه ی کاری قرار دارند، تعیین کننده اند؛ هم ایمان آنها، هم عزم و اراده ی آنها، و هم کاردانی و کفایت آنها تعیین کننده است ... (۲۷ اسفند ۸۳)

در پایان باید گفت اطمینان ما نسبت به تعهد شخص نامزد به مبانی انقلاب اسلامی که از طریق تایید شورای نگهبان بدست می آید کافی نیست بلکه باید تحقیق کافی درباره طرز تفکر فرد منتخب در زمینه انتخاب همکاران متعهد و البته متخصص به عمل آید و باید برای ما محرز شود فرد در انتخاب اطرافیان به خصوص وزرا و معاونین ارزیابی تعهد آنها را فراموش نخواهد کرد چرا که بدیهی است افراد سکولار هرچند متخصص باشند از تخصص خود برای ضربه زدن به دین و آرمان هایش استفاده می کنند.

